

[Niels Frederiksen.]

Indtægt o. s. v., saa var Truselen i Tallet ikke saa stor.

Men jeg tror, at Forholdet ligger helt anderledes paa dette Omraade. Jeg tror, at vel er Produktionsapparatets Værdi i det danske Landbrug betydelig større i Øjeblikket, end det var i 1915, men til Gengæld er en Mængde af de Penge brugt til at betale tidligere Landejendomsbesiddere, til at erhverve sig Værdier, der produktivt er uden Betydning, bedre Beboelsesbygninger, bedre Møbleri af disse, flere Bekvemmeligheder paa en Række Omraader, som den tekniske Udvikling og Tidens Forhold har gjort det muligt at erhverve ogsaa for Landbruget.

Derfor tror jeg, at mere Kapital til det danske Landbrug er i Øjeblikket ikke at ønske, naar denne Mertiltørsel af Kapital bruges til at forrente den i Forvejen indgaaede Gæld med. Det vil jeg gerne have Lov til at understrege som min Opfattelse. Dette at gøre Laan til at forrente indgaaet Gæld med fører længere og længere imod Ruin; men at gøre Laan til at fremme Produktionen og øge Rentabiliteten dermed, det er forsvarligt. Derfor tror jeg, at det danske Landbrugs Forhold i Øjeblikket er af en saadan Art, at det, det gælder om, er, hvad jeg nævnte før, at man faar en Gældsneskskrivning gjort mulig, som kan bringe Sundhed og Sandhed ind i Landbrugets Økonomi, og hvis man da ikke er rede til at tage Pantegælden med til en saadan Ordning, saa naar man overfor det danske Landbrug intet af Betydning ad den Vej.

Angaaende det andet Forslag, som foreligger fra den højtærede Regering, om Drifts-laaneforeninger, skal jeg ikke udtale mig, men overlade dette Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, som har bedt om Ordet desangaaende. Jeg ønsker dog blot at anføre følgende: at bygge en Udlaaning fra Statens Side paa det solidariske Ansvar for Øjeblikket vil faa den Virkning, at det efter min Mening er med fuld Føje, at den højtærede Landbrugsminister har nedskaaet den Sum, der stilles til Raadighed i saa Henseende, fra 30 til 6 Mill. Kr. Det er min bestemte Overbevisning, at de 6 Mill. Kr. slet ikke bliver brugt, for det er ikke muligt at oprette Drifts-laaneforeninger med solidarisk Ansvar i en saadan Udstrækning, at der kan blive Brug for disse Penge. De bliver først brugt, naar Krisen er overstaaet, hvad de, der foreslaar dette, ogsaa mener, at Resultatet vil blive.

Derefter har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det af Socialdemokratiet fore-

lagte Forslag angaaende Hjælp til kriserammede Landbrugere. Dette Forslag indeholder mange Bestemmelser, som vi fra vor Side kan tiltræde i Princippet. Det indeholder Bestemmelser om, at Pantegæld kan medregnes ved Akkordordningen paa samme Maade, som det er foreslaaet i den Mindretalsbetænkning, jeg har omtalt. Men det forekommer mig, at man i Forslagets Enkeltheder gaar en Vej, der vil blive overordentlig besværlig. Dette, at man søger at give Laan til Gennemførelse af Tvangsakkorder og frivillige Akkorder, hvorved man forlanger, at Gældshæftelsen ogsaa med det Laan, man giver, skal nedbringes til Ejendommens Værdi, som den er opført ved sidste Skatteansættelse for Besætning, Inventar og Ejendom, vil gøre det overordentlig vanskeligt at faa gennemført en Akkord, og det vil efter min Opfattelse ogsaa medføre en Uret overfor Kreditorerne.

Man gaar for vidt i Retning af at beskære Kreditorernes Rettigheder. Jeg synes, at Grænsen for Kreditors Rettigheder ligger i Ejendommens Værdi. Han maa have Ret til at faa sit Tilgodehavende, saa langt Værdien af Mandens Ejendom med Besætning og Inventar betinger det. Der ligger Forskellen mellem dette Forslag og det af det radikale Venstre stillede Forslag om Akkordordning, der nu er sammenarbejdet med de i Landbrugsudvalget udarbejdede Grundregler for Foranstaltninger til Mildnelse af Landbrugs-krisen. Jeg synes, at en Akkordlovgivning, der gaar saa vidt, at Kreditors Fordringer skal ned under den Sum, som Ejendommen i Dag efter en nøgtern Vurdering betinger, gaar Kreditors velerhvervede Rettigheder for nær. Det maa i hvert Fald være saadan, at en Mand er pligtig at betale tilbage, hvad han har laant, saa længe han ejer noget selv. Men, som sagt, Princippet er rigtigt, og Enkeltheder kan vi vel altid tale os til Rette om, saa at vi kan finde den Middelvej, som baade retsligt og moralsk er forsvarlig.

Det forekommer mig ogsaa, at det i § 4 foreslaaede betinger alt for store Summer til Udlaan i saa Henseende, idet man gaar helt op til 25 000 Kr. for den enkelte akkord-søgende. Bestemmelserne i Lovforslaget angaaende Akkordordningen, der gaar ud paa, at Manden ikke maa pantsætte Ejendommen yderligere, efter at et Statslaan paa den Maade er anbragt, og at Tilsynet dermed skal føres af Statens Jordlovsudvalg, bliver vist administrativt uoverkommelige. Jeg tror, man maa bygge paa